

Byla C-580/21

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2021 m. rugsėjo 22 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesgerichtshof (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. liepos 6 d.

Ieškovė ir kasatorė:

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Atsakovė ir kita kasacinio proceso šalis:

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

BUNDESGERICHTSHOF

NUTARTIS

<...>

Paskelbta:

2021 m. liepos 6 d.

<...>

byloje

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH, <...> Grosrešenas,

ieškovė ir kasatorė,

<...>

prieš

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH, <...> Kabelsketal,

atsakovę ir kitą kasacinio proceso šalį

<...>

atsakovės pusėje į bylą įstojusi šalis:

50Hertz Transmission GmbH, <...> Berlynas,

<...>

Bundesgerichtshof (Federalinis Aukščiausiasis Teismas) kartelių bylų kolegija
2021 m. balandžio 20 d. posėdyje <...>

nutarė:

- I. Sustabdyti bylos nagrinėjimą.
- II. Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui toliau nurodytus prejudicinius klausimus dėl 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančios bei vėliau panaikinančios Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009, p. 16), 16 straipsnio 2 dalies išaiškinimo:
  1. Ar Direktyvos 2009/28/EB 16 straipsnio 2 dalies c punktas, siejamas su 2 straipsnio a ir e punktais, turi būti aiškinamas taip, kad perduodant elektros energiją į tinklą pirmenybė turi būti suteikiama ir tokiems gamybos įrenginiams, kuriuose elektros energija gaminama termiškai apdorojant mišrias atliekas, kai kintamo dydžio atliekų dalį sudaro biologiškai skaidžios pramoninės ir buitinės atliekos?
  2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar pirmenybės suteikimas perduodant elektros energiją į tinklą pagal Direktyvos 2009/28/EB 16 straipsnio 2 dalies c punktą priklauso nuo gaminant elektros energiją pirmame klausime aprašytu būdu panaudotos biologiškai skaidžių atliekų dalies dydžio?
  3. Jeigu į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar biologiškai skaidžių atliekų daliai taikoma reikšmingumo riba, kurios nepasiekus pagamintai elektros energijai negali būti taikomos elektros energijai iš atsinaujinančių energijos išteklių galiojančios taisyklės?
  4. Jeigu į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: kokio dydžio dalis atitinka šią ribą arba kaip ši riba turėtų būti nustatoma?

5. Jeigu į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų atsakyta teigiamai: ar, elektros energijai iš atsinaujinančių energijos išteklių skirtas taisyklės taikant elektros energijai, kurios tik dalis pagaminta iš biologiškai skaidžių atliekų, Direktyvos 2009/28/EB 5 straipsnio 3 dalies antros pastraipos *ratio legis* galima remtis preziumuojant, kad šios taisyklės taikomos tik iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintai elektros energijos daliai ir kad ši dalis apskaičiuojama pagal kiekvieno energijos išteklių energetinę vertę?

Motyvai

- 1 I. Ieškovė yra terminio atliekų apdorojimo įrenginio, kuriame gamina elektros energiją ir šilumą, operatorė. Įrenginyje dalį bendrai deginamų medžiagų sudaro biogeninė dalis, kurios dydis būna skirtingas ir, ieškovės teigimu, siekia iki 50 %. Dalį įrenginyje pagamintos elektros energijos ieškovė perduoda į atsakovės skirstymo tinklą; su atsakove ją sieja prijungimo ir perdavimo sutartis.
- 2 2011–2016 m. buvo nemažai atvejų, kai atsakovė, vykdydama tinklo saugumo valdymą, pareikalavo iš ieškovės dėl tinklo perkrovos laikinai apriboti elektros energijos perdavimą. Ieškovė dėl to reikalauja iš atsakovės 2,24 mln. EUR kompensacijos, savo reikalavimus grįsdama, be kita ko, vadinamąja išimtinių atvejų taisykle pagal 2011 m. sausio 1 d.–2014 m. liepos 31 d. galiojusios redakcijos *Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien* (Atsinaujinančių energijos išteklių pirmenybės įstatymas) ir 2014 m. rugpjūčio 1 d.–2016 m. gruodžio 31 d. galiojusios redakcijos *Gesetz für den Ausbau Erneuerbarer Energien* (Atsinaujinančių energijos išteklių plėtros įstatymas) (toliau kartu – Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymas).
- 3 II. Siekiant priimti sprendimą dėl kasacinio skundo, yra svarbios trijų skirtingų redakcijų Vokietijos Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo nuostatos, kurių turinys arba esmė yra tapatūs. Be kita ko, šioje byloje taikytinos 2012 m. sausio 1 d.–2014 m. liepos 31 d. galiojusios redakcijos Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo (toliau – EEG 2012) atitinkamos nuostatos suformuluotos taip:

3 straipsnis. Sąvokos

Šiame įstatyme:

- 1) įrenginys – bet koks įrenginys, kuriuo elektros energija gaminama iš atsinaujinančių energijos išteklių <...>
- 3) atsinaujinantys energijos ištekliai – <...> energija iš biomasės <...> bei biologiškai skaidi buitinių ir pramoninių atliekų dalis <...>

5 straipsnis. Prijungimas

1. Įrenginius, kuriais elektros energija gaminama iš atsinaujinančių energijos išteklių, <...> tinklo operatoriai privalo nedelsdami pirmenybės tvarka <...> prijungti prie tinklo <...>

8 straipsnis. Pirkimas, perdavimas ir paskirstymas

1. Vadovaujantis 11 straipsniu, tinklo operatoriai privalo visą siūlomą elektros energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių <...> nedelsiant pirmenybės tvarka nupirkti, perduoti ir paskirstyti. <...>

11 straipsnis. Perdavimo į tinklą valdymas

1. Tinklo operatoriai <...> išimties tvarka turi teisę reguliuoti prie jų tinklo tiesiogiai arba netiesiogiai prijungtus įrenginius <...> tiek, kiek:
  - 1) antraip atitinkamoje tinklo teritorijoje, įskaitant aukštesnėje grandyje esantį tinklą, susidarytų tinklo perkrova,
  - 2) elektros energijos iš atsinaujinančių energijos išteklių pirmenybė <...> išlieka, kiek prijungti prie tinklo neprivalo likti kiti elektros energijos gamybos įrenginiai tam, kad būtų užtikrintas elektros energijos tiekimo sistemos saugumas ir patikimumas, <...>

12 straipsnis. Išimtinių atvejų taisyklė

1. Jeigu įrenginiuose, kuriais elektros energija gaminama iš atsinaujinančių energijos išteklių, <...> pagamintos elektros energijos perdavimas į tinklą sumažinamas dėl tinklo perkrovos, kaip ji suprantama pagal 11 straipsnio 1 dalį, šios priemonės poveiktiems operatoriams <...> atlyginama už 95 procentus negautų pajamų, pridėjus papildomas sąnaudas ir atėmus sutaupytas sąnaudas. <...>

16 straipsnis. Teisė į atlygį

1. Už įrenginiuose, kuriais elektros energija gaminama tik iš atsinaujinančių energijos išteklių <...>, pagamintą elektros energiją tinklo operatoriai įrenginio operatoriams turi sumokėti ne mažesnę nei 18–33 straipsniuose nustatytą atlygį. <...>
- 4 Minėtasis nuostatas atitinka 2009 m. sausio 1 d.–2011 m. gruodžio 31 d. galiojusios redakcijos Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo (toliau – EEG 2009) 3 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktai, 5 straipsnio 1 dalis, 8 straipsnio 1 dalis, 11 straipsnio 1 dalis, 12 straipsnio 1 dalis ir 16 straipsnio 1 dalis, taip pat 2014 m. rugpjūčio 1 d.–2016 m. gruodžio 31 d. galiojusios redakcijos Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo (toliau – EEG 2014) 5 straipsnio 1 dalies 1 ir 14 punktai, 8 straipsnio 1 dalis, 11 straipsnio 1 dalis, 14 straipsnio 1 dalis, 15 straipsnio 1 dalis ir 19 straipsnio 1 dalis.

- 5 III. Tai, ar bus patenkinti kasacinio skundo reikalavimai, priklauso nuo atsakymo į prejudicinius klausimus. Todėl prieš priimant sprendimą reikia sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pagal SESV 267 straipsnio pirmos pastraipos b punktą ir trečią pastraipą pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą.
- 6 1. Apeliacinės instancijos teismas netenkino ieškovės reikalavimų gauti kompensaciją, grindžiamų išimtinių atvejų taisykle pagal EEG 2009 12 straipsnio 1 dalį, EEG 2012 12 straipsnio 1 dalį ir EEG 2014 15 straipsnio 1 dalį (toliau bendrai – išimtinių atvejų taisyklė). Teismo manymu, kadangi įrenginyje gaminama elektros energija gaunama ne vien tik iš atsinaujinančių energijos išteklių, įrenginys negali būti laikomas „įrenginiu elektros energijai iš atsinaujinančių energijos išteklių gaminti“ (toliau – EEG įrenginys) išimtinių atvejų taisyklės prasme.
- 7 2. Dėl to sprendimo pareikštą kasacinį skundą reikėtų tenkinti, jeigu ieškovės įrenginį reikėtų laikyti EEG įrenginiu išimtinių atvejų taisyklės prasme. Įrenginyje naudojamos mišrios atliekos, kurių kintamo dydžio dalį sudaro biologiškai skaidžios buitinės ir pramoninės atliekos. Taigi jame naudojami ir „atsinaujinantys energijos ištekliai“, kaip jie suprantami pagal EEG 2009 ir EEG 2012 3 straipsnio 3 punkto bei EEG 2014 5 straipsnio 14 punkto apibrėžti, – tiesa, ne daugiau nei 50 %.
- 8 a) Priešingai nei mano apeliacinės instancijos teismas, nėra taip, kad išimtinių atvejų taisyklė negali būti taikoma todėl, kad ieškovės įrenginyje elektros energija gaminama ne vien tik iš atsinaujinančių energijos išteklių.
- 9 aa) 2000 m. įsigaliojusios pirmosios redakcijos Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo taikymo sritis apėmė tik elektros energiją, išgaunamą išimtinai iš vandens, vėjo, saulės energijos, geoterminės energijos, sąvartynų dujų, kanalizacijos atliekų perdirbimo įrenginių dujų, kasyklų dujų arba biomasės. Tačiau į nacionalinę teisę perkeltiant 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/77/EB dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje, Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo taikymo sritis 2004 m. buvo išplėsta (žr. *Bundesregierung* (Federalinė vyriausybė) įstatymo projektą, *BR-Drucks.* 15/04, p. 33). Šios direktyvos 2 straipsnio c punkte „elektra, pagaminta iš atsinaujinančiosios energijos šaltinių [išteklių]“, buvo apibrėžta kaip elektros energija, pagaminta jėgainių, naudojančių tik atsinaujinančiosios energijos išteklius, taip pat dalis energijos, pagamintos iš atsinaujinančiosios energijos išteklių mišrioje jėgainėse, taip pat naudojančiose įprastinius energijos išteklius. Atsinaujinančių energijos išteklių įstatyme nuo to laiko daromas skirtumas tarp pareigos atlyginti ir skatinti, grindžiamos išimtinumo principu (žr. EEG 2009 ir EEG 2012 16 straipsnio 1 dalį, EEG 2014 19 straipsnio 1 dalį), ir prijungimo, pirkimo, perdavimo ir skirstymo pareigos reglamentavimo (EEG 2009 ir EEG 2012 5, 8 ir 11 straipsniai, EEG 2014 8, 11 ir 14 straipsniai), taikomo

visiems įrenginiams, kuriais elektros energija gaminama iš atsinaujinančių energijos išteklių, kaip jie suprantami pagal Direktyvą 2001/77/EB.

- 10 bb) Išimtinių atvejų taisyklė, turinti viršenybę bet kokių energetikos teisės aktuose įtvirtintų teisių į kompensaciją arba atlygį tuo atveju, kai elektros energijos gamybos įrenginiams taikomi ribojimai, atžvilgiu, taikoma visiems įrenginiams, kuriais elektros energija gaminama iš atsinaujinančių energijos išteklių, pirmiau minėta platesne Sąjungos teisės aktų prasme, taigi ir tokiems įrenginiams, kuriuose naudojami ne vien tik atsinaujinantys energijos ištekliai. Tai matyti, viena vertus, iš formuluotės – prievoksmio „išimtinai“ nebuvimo –, kita vertus, iš įstatymo struktūros: 2009 m. į Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymą įtraukta išimtinių atvejų taisyklė reglamentuoja kompensacijos suteikimą įrenginiams, kuriais elektros energija gaminama iš atsinaujinančių energijos išteklių, jeigu jų atžvilgiu taikomos perdavimo į tinklą valdymo priemonės pagal EEG 2009 ir EEG 2012 11 straipsnio 1 dalį ir EEG 2014 14 straipsnio 1 dalį. Kaip matyti iš EEG 2009 ir EEG 2012 8 straipsnio 1 dalies ir EEG 2014 11 straipsnio 1 dalies, perdavimo į tinklą valdymo priemonės yra tinklo operatorių pareigos pirmenybės tvarka pirkti elektros energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių išimtis (žr. 2009 m. išgaliojusios redakcijos *Bundesregierung* Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo projekto aiškinamąjį raštą, *BT-Drucks.* 16/8148, p. 46). Todėl kai įrenginyje gaminama „elektros energija iš atsinaujinančių energijos išteklių“, kuri pagal Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo nuostatas į tinklą turi būti perduota pirmenybės tvarka, tinklo operatorius, perdavimo į tinklą valdymo priemonėmis sumažindamas arba laikinai nutraukdamas elektros energijos pirkimą, įgyja pareigą mokėti kompensaciją pagal išimtinių atvejų taisyklę.
- 11 b) Nepaisant to, kad šiuo atveju vadovaujamosi Sąjungos teise ir nukrypstama nuo išimtinių principo, lieka atviras klausimas, ar pagal Vokietijos teisę kiekvienas elektros energijos gamybos įrenginys, kuriame naudojama kokios nors, kad ir kokios nedidelės atsinaujinančių energijos išteklių dalis, laikytinas EEG įrenginiu, kuriam taikoma prijungimo ir perdavimo į tinklą pirmenybė. Kadangi Vokietijos teisės aktų leidėjas EEG 2004 siekė į nacionalinę teisę perkelti Direktyvos 2001/77/EB reikalavimus ir nėra jokio pagrindo manyti, kad jis siekė šiuos reikalavimus išplėsti, aiškinant šioje byloje reikšmingas Vokietijos teisės nuostatas visų pirma yra svarbi Sąjungos teisės sąvoka „elektra, pagaminta iš atsinaujinančiosios energijos šaltinių [išteklių]“ (Direktyvos 2001/77/EB 2 straipsnio c punktas). Europos Sąjungos Teisingumo Teismas dar nėra išaiškinęs šios nuostatos. Be to, nėra taip, kad dėl aiškinimo nekiltų abejonių.
- 12 aa) Pagal Direktyvos 2001/77/EB 2 straipsnio c punktą elektra, pagaminta iš atsinaujinančiosios energijos išteklių, yra elektros energija, pagaminta jėgainių, naudojančių tik atsinaujinančiosios energijos išteklius, taip pat dalis energijos, pagamintos iš atsinaujinančiosios energijos išteklių mišrioje jėgainėje, taip pat naudojančiose įprastinius energijos išteklius. Mišrios jėgainės sąvoka direktyvoje nepaaiškinama. Be to, ji nėra vienareikšmiška. Paprastai mišria jėgainė laikomas įrenginys, kuriame energijai gaminti naudojamos kelios skirtingos technologijos

(pavyzdžiui, saulės energija ir dujos). Taikant tokią sampratą, mišrios jėgainės sąvoka neapimtų tokių įrenginių, kuriuose to paties elektros energijos gamybos proceso metu tik naudojami skirtingi – atsinaujinantys ir įprasti – energijos ištekliai. Tai pasakytina ir apie atvejus, kai skirtingi energijos ištekliai (pavyzdžiui, medienos granulės ir anglis) sumaišomi energijos gamybos tikslu, ir apie atvejus, kai įrenginyje – kaip antai šioje byloje aptariamame atliekų deginimo įrenginyje – elektros energijai gaminti naudojamas gatavas, kintančių proporcijų ir nepaveikiamas atsinaujinančių energijos išteklių ir iškastinio kuro mišinys. Pastarųjų abiejų tipų įrenginiai tuomet negalėtų būti laikomi EEG įrenginiais, kuriems taikomos Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo taisyklės, reglamentuojančios perdavimo į tinklą pirmenybę ir kompensaciją išimtiniai atveju.

- 13 bb) Vis dėlto pirmiau aprašyti mišrios jėgainės apibrėžčiai pagal Direktyvos 2001/77/EB 2 straipsnio c punktą galėtų prieštarauti tai, kad pačioje šioje direktyvoje, viena vertus, biomasė apibrėžiama kaip atsinaujinantis energijos išteklis (Direktyvos 2001/77/EB 2 straipsnio a punktas, taip pat Direktyvos 2009/28/EB 2 straipsnio a punktas), kita vertus, į biomasės sąvoką įtraukiama ir „biologiškai skaidi pramoninių ir buitinių atliekų dalis“ (Direktyvos 2001/77/EB 2 straipsnio b punktas, taip pat Direktyvos 2009/28/EB 2 straipsnio e punktas). Tai galėtų būti ženklas, kad deginant šią dalį pagaminta elektros energija laikytina elektros energija iš atsinaujinančių energijos išteklių, o atitinkamas energijos gamybos įrenginys pagal Vokietijos teisės aktus būtų kvalifikuotinas kaip EEG įrenginys, kuriam, perduodant elektrą į tinklą, turi būti taikoma pirmenybė.
- 14 cc) Reikia atsižvelgti ir į tai, kad Direktyva 2001/77/EB šiuo metu yra panaikinta, ją pakeitė Direktyva 2009/28/EB. Šią direktyvą į nacionalinę teisę valstybės narės turėjo perkelti iki 2010 m. gruodžio 5 d., taigi dar prieš šioje byloje reikšmingą 2011–2016 m. laikotarpį. Tai reiškia, kad nagrinėjamu atveju Vokietijos teisės aktus reikia aiškinti taip, kad jie atitiktų Direktyvą 2009/28/EB. Todėl kyla klausimas, ar „įrenginiais, naudojančiais atsinaujinančius energijos išteklis“ Direktyvos 2009/28/EB 16 straipsnio 2 dalies c punkto prasme, turi būti laikomi ne tik įrenginiai, kuriuose energijai gaminti naudojamos kelios skirtingos technologijos (taigi, mišrios jėgainės pirmiau minėta prasme), bet ir įrenginiai, kuriuose elektra gaminama iš *a priori* mišrių energijos išteklių, pavyzdžiui, mišrių atliekų, kurių kintamo dydžio dalį sudaro biologiškai skaidžios pramoninės ir buitinės atliekos (pirmasis prejudicinis klausimas). Jeigu atsakymas į šį klausimą būtų teigiamas, kyla tolesnis klausimas, ar tokiam įrenginiui, perduodant elektros energiją į tinklą, pagal 16 straipsnio 2 dalies b punktą pirmenybė turi būti teikiama ir tuomet, kai didžioji dalis įrenginyje pagamintos elektros buvo pagaminta ne iš biologiškai skaidžių atliekų (antrasis prejudicinis klausimas).
- 15 c) Atsižvelgdama ir į Sąjungos teisę, kolegija linkusi manyti, kad Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo normos, reglamentuojančios perdavimo į tinklą pirmenybę ir tuo pačiu išimtinių atvejų taisyklę, turi būti aiškinamos taip, kad įrenginiams, kuriuose naudojami ne vien tik atsinaujinantys

energijos ištekliai, jos turi būti taikomos tik tuomet, kai atsinaujinantys ir įprasti energijos ištekliai juose naudojami atskirose sistemose. Bet įrenginiams, kuriuose – kaip antai elektros energijos gamyboje deginant atliekas – naudojamas *a priori* gatavas, kintančių proporcijų ir nepaveikiamas atsinaujinančių energijos išteklių ir iškastinio kuro mišinys, perdavimo į tinklą pirmenybė ir išimtinių atveju taisyklė bet kuriuo atveju turi būti taikomos tik tuomet, kai vidutinė atsinaujinančių energijos išteklių dalis viršija įprastų energijos išteklių dalį.

- 16 aa) Jeigu elektros energijos gamybos įrenginiui, kuriame naudojamas *a priori* gatavas, kintančių proporcijų ir nepaveikiamas atsinaujinančių energijos išteklių ir iškastinio kuro mišinys, prijungimo ir perdavimo į tinklą pirmenybė bei su tuo susijusi kompensacija perdavimo į tinklą sumažinimo atveju pagal išimtinių atveju taisyklę suteikiama tik tuomet, kai jame bent jau didžia dalimi naudojami atsinaujinantys energijos ištekliai, tai atitinka Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo prasmę ir tikslą. Kitaip nei įrenginiuose, kuriuose taikomos dvi ar daugiau energijos gamybos technologijos, tokiuose įrenginiuose naudos iš prijungimo ir perdavimo į tinklą pirmenybės neišvengiamai gautų ne tik atsinaujinančių energijos išteklių pagaminta elektros energijos dalis, bet ir elektros energija iš įprastų išteklių. Juk situacijose, kai dėl tinklo saugumo reikia sumažinti į jį perduodamos elektros kiekį, toks įrenginys neturi galimybės elektros energiją gaminti tik iš atsinaujinančių energijos išteklių – pavyzdžiui, išjungiant dujų turbiną ir paliekant dirbti tik vėjo turbiną. Pasekmė būtų ne tik tai, kad tinklo operatorius, taikydamas perdavimo į tinklą valdymo priemones, tokiam „mišriam įrenginiui“, palyginti su įprastomis elektrinėmis, turėtų teikti pirmenybę bendrai, su visa jame pagaminta elektros energija. Jis taip pat privalėtų juos prie savo tinklo prijungti pirmenybės tvarka. Dėl to, esant ribotiems tinklo pajėgumams, galėtų būti taip, kad vėliau pastatytas įrenginys, naudojantis išimtinai atsinaujinančius elektros energijos išteklius, negalėtų būti prijungtas prie tinklo arba jo prijungimas būtų atidėtas. Juo labiau kyla abejonių, ar pagrįsta suteikti privilegijų netgi tokiam įrenginiui, kuriame bent jau didžioji elektros energijos dalis pagaminama ne iš atsinaujinančių elektros energijos išteklių.
- 17 bb) Taikant tokią sampratą, nagrinėjamu atveju reikėtų pripažinti, kad ieškovė neturi teisės į kompensaciją pagal Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo išimtinių atveju taisyklę. Juk jos įrenginyje ne susiejamos skirtingos energijos gamybos technologijos, taigi, jis nėra mišri jėgainė pirmiau minėta prasme, o naudojami *a priori* sumaišyti kintamo dydžio dalių energijos ištekliai, tarp kurių, kaip ji pati teigia, atsinaujinančių energijos išteklių dalis nėra dominuojanti.
- 18 d) Jeigu paaiškėtų, kad „įrenginiais, naudojančiais atsinaujinančius energijos išteklius“ Direktyvos 2009/28/EB 16 straipsnio 2 dalies c punkto prasme, turi būti laikomos ne tik mišrios jėgainės pirmiau minėta prasme, bet ir tokie įrenginiai, kuriuose elektra gaminama iš *a priori* sumaišytų energijos išteklių, pavyzdžiui, iš mišrių atliekų, kurių dalį sudaro biologiškai skaidžios pramoninės ir buitinės atliekos, tačiau biologiškai skaidžių atliekų dalis nėra dominuojanti, atsižvelgiant į Atsinaujinančių energijos išteklių įstatymo prasmę ir tikslą kiltų tolesnis klausimas, ar minėtiems mišriems įrenginiams bet kuriuo atveju taikoma

sunaudotos atsinaujinančių energijos išteklių dalies reikšmingumo riba, kurios nepasiekęs toks mišrus įrenginys nebegalėtų būti laikomas „gamybos įrenginiu, naudojančiu atsinaujinančius energijos išteklius“ (trečiasis prejudicinis klausimas).

- 19 c) Jeigu į trečiąjį prejudicinį klausimą būtų atsakyta teigiamai, reikia išsiaiškinti, kokio dydžio dalis atitinka šią ribą arba kaip šią ribą reikia nustatyti (ketvirtasis prejudicinis klausimas).
- 20 f) Galiausiai tuo atveju, jeigu į pirmąjį ir antrąjį prejudicinius klausimus būtų atsakyta teigiamai ir po atsakymų į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus paaiškėtų, kad ieškovės įrenginys pasiekia reikšmingumo ribą, kyla klausimas, ar elektros energijai iš atsinaujinančių energijos išteklių skirtas taisyklės taikant elektros energijai, kurios tik dalis pagaminta iš biologiškai skaidžių atliekų, Direktyvos 2009/28/EB 5 straipsnio 3 dalies antros pastraipos *ratio legis* galima remtis preziumuojant, kad šios taisyklės taikomos tik iš atsinaujinančių energijos išteklių pagamintai elektros energijos daliai ir kad ši dalis apskaičiuojama pagal kiekvieno energijos ištekliaus energetinę vertę (penktasis prejudicinis klausimas). Tai svarbu turint omenyje tai, kad tokiu atveju pagal Vokietijos teisės aktus, kurie turi būti aiškinami atsižvelgiant į Sąjungos teisę, reikės išspręsti klausimą, ar teisė reikalauti kompensacijos pagal išimtinių atvejų taisyklę taikoma pajamoms, negautoms už visą ieškovės įrenginyje pagamintą elektros energiją, ar tik už – apskaičiuotiną – elektros energijos dalį, pagamintą iš biogeninės atliekų mišinio dalies.

<...>